

sentligt ned for lavindkomster, netop fordi vi sænkede bundskatten. Så er det rigtigt, at kommuneskatterne steg, og det var klart også til skade for hele befolkningen og selvfølgelig også for lavindkomsterne.

Jeg står sandelig altid ved, hvad jeg har lavet, og jeg er heller ikke bange for at tale om det.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først til hr. Villy Søvndal: Der ligger et kommissorium, og der er ingen planer om at ændre i det kommissorium, og kommissionen har selvfølgelig frie hænder til at arbejde inden for rammerne af det kommissorium, som kommissionen nu ønsker det.

Så skal jeg bare sige til hr. Aage Frandsen, at når jeg overhovedet drog spørgsmålet om finansloftaler ind, var det jo, fordi hr. Villy Søvndal og hr. Aage Frandsen selv begyndte at referere: Hvem har nu indgået finansloftaler i løbet af 1990'erne? Vi ved jo alle sammen, hvordan finansloftaler indgås. Man er med i større eller mindre dele af dem, og det er kludetæpper, som hr. Aage Frandsen siger. Jo, men det gælder for alle. Derfor var det i virkeligheden et selv-mål, at hr. Villy Søvndal rejste spørgsmålet om formueskatten, og at hr. Aage Frandsen minde- om, at SF var med i finansloftaler i 1996 og 1997.

Sandheden om alt det her er jo, at hvis man skal vurdere, hvordan fordelingen er i samfundet, kan man ikke bare kigge på boligejernes formuer, men så skal man inddrage mange flere ting. Så skal man også kigge på f.eks. pensionsformuerne, som ikke fremgår af de officielle statistikker. Man skal også se på den omfordeling, der sker i samfundet som følge af, at mennesker og familier modtager velfærdsydelse fra det offentlige til gengæld for den skat, de betaler.

Og hvis endelig man skal kigge på fordelingen mellem ejer og lejer, burde man måske i virkeligheden også se på det formuegode, der ligger i, at mange lejere jo betaler en leje, der ligger væsentligt under den, der er markedslejen. Det er der mange gode historiske grunde til, og det skal der heller ikke ændres ved, men hvis man skal foretage en rimelig vurdering af, hvordan den reelle fordeling er i samfund, så er der mange, mange flere faktorer, man skal drage ind, end dem, som hr. Villy Søvndals spørgsmål drejede sig om.

Det, vi bare kan konstatere, er, at på hr. Villy Søvndals egne præmisser voksede uligheden i Danmark under en socialdemokratisk ledet regering støttet af SF.

Formanden:

Hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Det er sådan set forståeligt nok, at statsministeren ikke er interesseret i, at det bliver en del af Velfærdskommissionens kommissorium at undersøge det her spørgsmål. Det er vel sådan, at hver gang statsministeren har rodet sig ud i noget, som er ubehageligt at få frem, så vil han ikke have det undersøgt. Det kender vi jo andre eksempler på.

Jeg synes ellers, det ville have været interessant, for jeg påpegede under det forrige spørgsmål, at regeringen jo har nedsat nogle af de dårligst stillede indkomster ganske dramatisk. Det betyder stigende ulighed. Stigningen i arbejdsløsheden, som statsministeren jo har et medansvar for, betyder med sikkerhed stigende ulighed.

Kl. 13.45

Jeg forstår simpelt hen ikke, men det må jeg så nøjes med at konstatere, at statsministeren synes, det er så ubehageligt at få det her billede frem, at han ikke vil bede en velfærdskommission, som jo ellers burde have det som et af sine centrale områder i et samfund, der altid har været optaget af lighed, om at undersøge det. Men det skal ikke undersøges.

Jeg forstår det sådan set godt. Jeg forstår godt statsministerens interesse i ikke at få det billede frem.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun sige, at således som det er fremgået af alt, hvad jeg har sagt her i dag, så har vi den allerstørste interesse i at få al mulig fokus på den her sag. Og der ligger masser af tal, som kan dokumentere, at i den tid, hvor hr. Villy Søvndal støttede den socialdemokratiske regering, voksede uligheden i det danske samfund, og det fortjener rigtigt at komme frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.